

Marius Dobrin. "Arta Vizuala - Cercul Abstract." *Pravalia Culturala*. N.p., Aug. 2014. Web. 03 Mar. 2015. <http://pravaliaculturala.ro/sticle-de-lampa_2014-8.html#2>.

Marius Dobrin

Cercul abstract

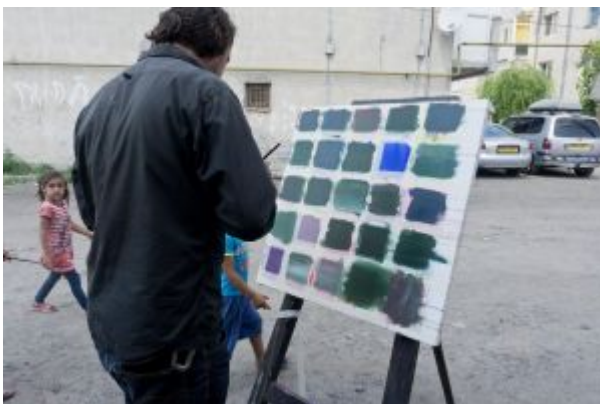
Cuadratura cercului, una dintre obstinațiile imposibile ale omului, a primit atenționarea lui Lindemann: pi este un număr transcendent, drept care nebănuite sunt căile unui cerc. Ei bine, [Cătălin Petrișor](#) și [Ana Maria Micu](#) au pornit un proiect pe nume 'Cercul abstract'.

Și la început au declarat:

„Cătălin Petrișor lucrează la o serie de picturi în care vrea să asocieze curente de artă abstractă cu motivele ornamentale geometrice folosite la gardurile și gratiile din fier forjat ce pot fi observate în mediul urban. În acest context el a ajuns să identifice necesitatea practicării unei picturi în aer liber, în fața modelului ales, pentru ca actul performativ și contactul direct cu realitatea să devină componente definitorii ale lucrărilor.

Petrișor își va instala un șevalet și va lucra în locuri care îi vor oferi modele care să-l inspire, iar activitatea sa va fi documentată de către Ana Maria Micu. Ambii artiști vor fi disponibili pentru discuții legate de descrierea acțiunii lor și vor încuraja trecătorii să încerce și ei amestecul culorilor și aplicarea lor pe pânză.”

Au pornit din strada Brestei, la o margine de Craiova, pe străduțe cu nume de basm: Albinelor sau Căpșunilor, pe marginea unui lac pierdut, la marginea stufului și lângă case ridicate din cărămizi confecționate din pământul de pe fundul aceluia lac.

Au pornit cu un gând și repede au descoperit o lume despre care, cel mai probabil doar un artist află. Pentru că arta pune cercul 'reflectorului' acolo unde sensibilitatea semnalează pulsul unui alt fel de viață.

Cătălin a avut un presentiment, bazat pe amintiri magice dintr-o copilărie aproape ca timp dar departe prin câte s-au așezat între timp în CV. L-am întâlnit într-o sâmbătă la prânz, întorcându-se de pe Aleea Căpșunilor, cu tuburi de vopsea în mână, fermecat de cele întâlnite. De poveștile acelor oameni a căror supraviețuire poate părea un miracol pentru cei al căror perimetru uzual este un mall. Și povestea cu emoție despre acei copii, despre cum i-a regăsit pe unii după ce acum câțiva ani, într-o altă vizită, s-au jucat împreună și el a vrut să-i învețe să-și facă un zmeu și au încercat să-l ridice dar s-a terminat cu un fiasco. Iar vocea blândă a lui Cătălin rostea pentru sine și pentru ascultătorii săi: „dar ei nu s-au supărat.”

În buza serii, o seară de vară, cu soare încă vizibil, dinspre Aleea Căpșunilor veneau agale și Cătălin, cărând un șevalet, și Ana Maria, purtând amprenta vopselelor, și prietenii lor, martorii revelației picturii, undeva între praf și stuf, la doi pași de asfalt și de aparența unui alte lumi.

Ne-am așezat în cerc, înconjurați de pânze, pensule, vopseluri și câte se mai află într-un atelier. Și Ana Maria povestea despre copiii care au înconjurat-o zi de zi, doritori să picteze, care i-au declarat dragoste și, indiferenți la statutul lor social, se bucurau să amestece și să așeze culori. Cătălin vorbea despre câini și despre cai, despre oamenii prudenți și despre regulile pe care și le creaseră acolo, diferențiindu-se deși trăiesc într-un perimeteu de câteva sute de metri.

Febriți amândoi, povestind despre emoția care plutește la aceste întâlniri cu copiii aceia, descoperim cum transcendentul și-a purtat pe o altă cale, cu o revelație provocatoare.

Cătălin a vorbit despre ceea ce a pictat în 2014, Ana Maria a fost ca o zână bună pentru oamenii aceia, mici și mari, oameni dintr-un spațiu al contrastelor chiar stridente.

Cătălin Davidescu, coordonator al proiectului, cu zâmbetul său liniștitor, care a văzut și știe, a remarcat ce doză substanțială de curiozitate frumoasă era în copiii aceia care voiau să afle, să exerseze. Ce firesc desenau tricolorul. Ușor, le-a arătat susținere și încredere celor doi artiști, i-a îndemnat să absoarbă la rândul lor emoția unui astfel de experiment și să meargă mai departe cu arta lor.

Ana Maria Micu și Cătălin Petrișor sunt acum invitați ai [Fundației MyArt Viena](#) (s-au bucurat de sprijinul [Austrom/ Österreichisch-Rumanische Gesellschaft](#)), pregătesc reflectarea experienței trăite. Și, ușor, ușor, se decantează impresiile, se ivesc alte și alte perspective.

Cătălin Petrișor, referindu-se la un amplasament al șevaletului lor: „în ziua respectivă a fost atât de cald că nu se putea lucra; la început am făcut puțină umbră pentru mine iar când au venit copiii - pentru toți; mă interesează aceste soluții pe care am fost forțați să le găsim pentru că au rezultat niște obiecte sau instalații cu un conținut conceptual mare; intenționez să le observ în detaliu și să le extind într-o estetică elaborată pe care să o verific în continuare, din când în când, reluând activități de acest gen în afara standardului de confort pe care mi-l oferă atelierul meu permanent.”

Întâmplarea face să recitesc un fragment dintr-un interviu al actriței Coca Bloos: „În anul 1 ni s-a dat un test la Psihologie: „Ce înseamnă pentru dumneavoastră cuvintele *Ion*, *fericire*, *bancă*...” Și știu că trebuia să răspundem rapid, iar eu am răspuns prin simboluri. Și la „*Ion*” am pus plus și minus (+/-), nume de domnitor sau de sclav, m-am gândit eu, mărire și decădere..., la „*bancă*” am făcut semnul dolarului, iar la „*fericire*” – ce poți să scrii la 18 ani despre fericire?! Așa că am desenat cercul, pentru că cercul e perfect, dar dacă bagi mâna prin el ce găsești?! Depinde de tine, poți să găsești totul sau nimic.”

<http://yorick.ro/coca-bloos-nu-stiu-care-a-fost-mai-puternic-teatrul-sau-dumnezeu-2/>

Fotografiile sunt realizate de către cei doi artiști (a se vedea mai multe pe contul de facebook '[Cercul abstract](#)')

Proiectul **Cercul abstract** a fost susținut de [Asociația "Craiova Capitală Culturală Europeană 2021"](#).

